

Sopa De Cabra, El Far Del Sud

La va trobar, a una sala mig buida
Buscant un somni, fugint del dolor
Entrant pels ulls, va sentir mil espurnes
aquella histria va canviar-li el m´n

Va perdre-ho tot, la partida i la vida
cada ciutat li esmicolava el cor
Noms el far del sud, ell es mira
segueix la flama fins que res no es mou

I empeny el sol, tan bruna, tan forta i prohibida
i es descorda la brusa, el seu cos un somriure viu

Et donaria amor si poguessis tornar-me'n
et donaria amor si ens poguessim mirar
et donaria el m´n si poguessis parlar-me
ho donaria tot si et pogus estimar

Tantes nits va pagar per tenir-la
Tantes excuses per anar tot sol
Per cada cop amb un plor la perdia
la llum s'apaga quan la sort es pon

I el seu record s'estimba en ciutats adormides
I somia fins l'alba el seu far sense vida, trist

Et donaria amor si poguessis tornar-me'n
et donaria amor si ens poguessim mirar
et donaria el m´n si poguessis parlar-me
ho donaria tot si et pogus estimar

Tremolant, poc apoc surt del cine
sessi´ de nit, avui ja s l'ltim dia
s'end el cartell, arriba a casa i l'espia
l'habitaci es transforma en un m´n nou

I li escriu cent mil cartes, la busca i viatja
i el seu cente s'escapa, perd l'ordre i la casa
I apaga el sol, tan bruna, tan feble i prohibida
i s'enfonsa en les ombres, el seu cos un somriure viu

Et donaria amor si poguessis tornar-me'n
et donaria amor si pogus ser veritat
et donaria el m´n si poguessis parlar-me
ho donaria tot si et pogus estimat
Et donaria amor
et donaria el m´n si poguessis mirar
et donaria amor si vulguessis quedar-te
ho donaria tot si et pogus estimar